

VRŠOVICKÝ

1/2023

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

Bratři a sestry,
v lednu se narodila
Církev českosloven-
ská, provdaná v roce
1971 jako Husitská.
V rodném listě má
datum 8. ledna 1920.

Když bylo této církvi
23 let, v nelehké době Protektorátu, kdy
měla nařízenou rozlučku se svým sloven-
ským protějškem a musela se přejmeno-
vat na Církev českomoravskou, narodil se
do ní manželům Svobodovým syn Mirek.
Se svým jménem nebyl zdaleka jediným
Svobodou v církvi, nebyl ani jediným sy-
nem svých rodičů, postupně přišlo na svět
několik sester a bratří Svobodových, ale
jenom jeden z nich - Mirek, měl ve svém
rodném listě stejný den narození, jako
jeho církve, tedy 8. leden. Nejspíš proto
zachoval své církvi celoživotní věrnost, ač
ekumenického ducha, nezadal si s jinou.
Ještě ve stáří vzpomínal na hodiny ná-
boženství v holešovickém Husově sboru,
kde poprvé z úst kněze uslyšel nabídku,
aby šel jednou studovat bohosloví; tu sa-
mou nabídku mu v 75. letech jeho věku
znovu zopakoval jeho biskup v odpově-
di na otázku, kdo bude farářem pro Ra-
kovník. Mirkův život se ale ubíral jiným
směrem. Protože neměl náležitý dělnický
původ a spolehlivý budovatelský profil,
musel vzít za vděk učňovskou profesí a
vyučil se strojním zámečníkem, v dět-
ství a raném mládí nějaký čas churavěl se
srdcem, ale nemoc záhadným způsobem
odezněla, rád tancoval a na taneční zába-
vě si našel svou životní partnerku Lídu,
kterou si na vršovické radnici, v takzvané
Rangherce, vzal ženu. Nějaký čas žili ve

Vršovicích, později přesídlili do Hostiva-
ře, kde si v Zápasnické ulici postavili byt.
Měli spolu dvě děti, on byl vášnivý turista,
ona učitelka v mateřské školce. On čecho-
slovák, ona římská katolička. Poznal jsem
ho krátce před jeho 60. narozeninami,
když jsem do vršovického Husova sboru
nastoupil jako jeho nový farář, v době,
kdy on byl mým předsedou rady starších.
"Bratře faráři, ve Vršovicích se žije skrom-
ně," byla jedna z prvních vět, kterou jsem
od něho slyšel. Odrážela životní zkušeo-
nost a filosofii skromného, pokorného,
mírného a spolehlivého člověka. Tak jsem
ho poznal: za všech okolností spolehlivý,
upřímný, tichého a pokorného srdce. To
srdce ale bylo zároveň víc nemocné, nežli
on sám věděl. Zapomenutá nemoc z mlá-
dí se přihlásila o slovo a lékařka mu tehdy
řekla: "Pane Svobodo, s vaší diagnózou
bývají lidé zpravidla čtyřicet let po smr-
ti." Pro výjimečnost jeho diagnózy byl
pak operován profesorem Pirkem, který
mu prodloužil život o další roky. Svůj
boj s covidem v předjaří 2021 nevyhrál.
Děláme teď s Oldou po letech inventari-
zaci fary. Jedna položka inventáře chybí. I
když ne tak docela, víme kde je a že se ne-
ztratila: bratr Svoboda. Má číslo 260 - se-
cesní skříň se zrcadlem v kanceláři farního
úřadu, kde bratr Svoboda po léta pracoval.
Když Olda v roce 2015 fotografoval pro
potřeby inventarizaci položku po položce,
v odrazu zrcadla této skříně zachytil tvář
bratra Svobody. A tehdy k inventárnímu
číslu skříně vepsal popisek: "bratr Mirek
Svoboda." A tak nejenom v den svých ne-
dožitých osmdesátin 8. ledna 2023, kte-
ré už tady v sákrstii neoslavíme, Mirku,
zrcadlíte se nám stále. Nejenom v sezna-

mu inventáře majetku církve, do které jste neodmyslitelně patřil, ale i ve vzpomínkách a srdcí mnohých, kteří vás znali a kterým chybíte, dnes možná ještě víc, než když jste toho březnového dne před třemi lety v jistotě víry, ne už jako turista, ale jako poutník, vešel pevným krokem do radosti svého Pána. Tam vás budeme hledat a tam vás jednou z Boží milosti najdeme. Vy jako vždycky o míli před námi, kteří se neustále zastavujeme a ohlížíme zpátky.

David Frýd

NEDĚLE V LEDNU

Nový rok – Jména Ježíš (Obřezání Páně)

1. ledna

Před jménem Ježíšovým se skloní každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí a k slávě Boha Otce každý jazyk vyzná: Ježíš Kristus jest Pán. (Filipským 2, 10-11)

První čtení z Písma: Numeri 6, 22-27

Druhé čtení z Písma: Galatským 4, 4-7

Evangelium: Lukáš 2, 15-21

Zjevení Páně (Epifanie)

6. ledna

I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. (Malachiáš 3, 1)

První čtení z Písma: Izajáš 60, 1-6

Druhé čtení z Písma: Efezským 3, 1-12

Evangelium: Matouš 2, 1-12

II. neděle po vánocích

8. ledna

Když totiž všude zavládlo hluboké mlčení a noc ve svém běhu byla v půli cesty, tvé všemocné slovo se náhle sneslo z královského trůnu na nebesích. (Moudrost 18, 14-15)

První čtení z Písma: Jeremjáš 31, 7-11

Druhé čtení z Písma: Efezským 1, 3-14

Evangelium: Jan 1, 10-18

I. neděle po Zjevení – Křtu Páně

12. ledna

Miluješ spravedlnost, nenávidíš zvlí; proto tě, božský, pomazal Bůh tvůj olejem veselí nad tvoje druhy. (Žalm 45, 8)

První čtení z Písma: Izajáš 42, 1-7

Druhé čtení z Písma: Skutky 10, 34-43

Evangelium: Matouš 3, 13-17

II. neděle po Zjevení Páně 15. ledna

Hospodin seslal slovo své a uzdravil je, zachránil je z jámy. Ti ať vzdají Hospodinu chválu za milosrdenství a za divy, jež pro lidi koná. (Žalm 107, 20-21)

První čtení z Písma: Izajáš 49, 3.5-6

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 1, 1-9

Evangelium: Jan 1, 29-42

III. neděle po Zjevení Páně 22. ledna

Budou se bát Hospodinova jména pronárody, tvé slávy všichni králové země, protože Hospodin vybuduje Sijón a ukáže se ve své slávě. (Žalm 102, 16-17)

První čtení z Písma: Izajáš 8, 23-9, 3 (9, 1-4)

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 1, 10-18

Evangelium: Matouš 4, 12-23

IV. neděle po Zjevení Páně 29. ledna

Hospodine, zachraň nás, Bože náš, shromáždí nás z pronárodů, tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu, budeme tě chválit chvalozpěvem. (Žalm 106, 47)

První čtení z Písma (varianta I): Micheáš 6, 1-4.8

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 1, 18-25

Evangelium: Matouš 5, 1-12

Iz 49, 3.5-6

1K 1, 1-9

ev. Jn 1, 29-42

BOŽÍ BERÁNEK

Janova slova o Kristu: „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa,“ se stala v latinském znění Vulgáty Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, součástí liturgie, s tím rozdílem oproti řeckému znění, že Vulgáta používá plurál: „hříchy“, kdežto řecký text hovoří v singuláru o hříchu světa. Ježíš snímá ve víře svých vyznavačů hřích jako celek: celou jeho váhu, ne jenom dílčí a jednotlivé hříchy a „hříšky“, ale veškerý hřích světa, který je nedělitelný. Každý na něm neseme svůj podíl, máme na něm účast, patříme k němu, podobně, jako je v jedné kapce vody, obsažený celý oceán. Nestačí jednu kapku vody vyjmout z moře a prohlásit o ní, že ona už nemá na moři, ve kterém byla, žádnou účast, dál mu bude patřit ze své podstaty. Často bývá hřích přirovnáván k vodě, který je nasáklý do materiálu, kterého se přichytí. Na hřích máme jako lidé zvláštní přilnavost a Ježíš nás z této účasti na hříchu světa opakovaně usvědčuje, nejsme z něho vyvázáni svými „dobrymi“ skutky. „Kdo z vás je bez hříchu, první ať hodí kamenem,“ vyzývá tento Boží beránek, v tom samém evangeliu podle Jana, ukvapené soudce nad ženou, přistiženou při cizoložství. Drobné jazykové nuance v biblickém textu ukrývají nejedno důležité a překvapivé sdělení. Třeba hned první slovo, kterým Jan své zvolání směrem ke Kristu otevírá. Ani to se nestalo součástí liturgického předpisu, a je to škoda. Jan říká: „Hle, beránek Boží.“ Doslova tedy:

„vizte, podívejte se, dívejte se...“ Tím je zdůrazněna naléhavost následujícího sdělení o beránku, který nese hřích světa. Rovně sdělení předchází imperativ – rozkazovací způsob, podtržítka, kterým má být zdůrazněno, že to, co je sdělováno, má mimořádnou důležitost: „podívejte se, to je ten, který snímá hřích, nese jeho tíhu, pozdvihuje to, co leží jako balvan na člověku.“ Ale to nestačí jenom vědět, musíte to vidět, nazřít, nahlédnout, podívat se na to. Právě to se ukrývá v jediné evangelní větě: „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.“ Mnoho lidí to sdělení slyší, uslyšelo a bude slyšet, když ne jinak, tak v četných hudebních zpracování latinských mší, jejichž nedílnou součástí je Agnus Dei – Beránek Boží: od Mozarta, od Handela, od Dvořáka, a stovek dalších hudebních skladatelů, ale pokaždé jenom v rovině slyšení. Lidé říkávají: „jdeme si poslechnout“: pěkný koncert, zajímavé slovo, dozvíme se něco o něčem. Ale Jan chce od svých žáků víc, nejen slyšet, ale slyšené nazřít, uvidět, zahlédnout. Ne přijít do kostela poslechnout si, ale vidět a poslechnout: toho, který snímá hřích světa. Přesně to se přihodilo Janovi. O své duchovní zkušenosti vydává pozoruhodné svědectví. Říká „spatřil jsem Ducha, který na něm zůstal, ale stále jsem nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal, mi to řekl.“ Jan dosvědčuje, že v duchovním životě se prolíná viděné s řečeným a řečené s viděným. Nelze zůstat u jednoho, protože

jedno ovlivňuje druhé. Často jsme ve své víře nepřesvědčiví pro své okolí, protože to, co sdělujeme neodpovídá tomu, co je na nás vidět, a naopak, může se nám stát, že to, co na nás lidé vidí, jak nás pozorují, vnímají, jakou mají s námi zkušenost, neodpovídá tomu, co říkáme jako výpovědi o své víře. Právě v tomto duchu se nese celá pasáž z prologu Janova evangelia, ve které se popisuje pohyb od učedníků Jana Křtitele směrem ke Kristu. Jan dosvědčuje Krista, ukazuje na něj na základě své duchovní zkušenosti, svého přesvědčení. Nebojí se odhalit i své nedostatky. Řekne přímo: „nevěděl jsem, kdo to je.“ Tím dává najevo i svou nejistotu, svůj vnitřní zápas, který přizná a nesnaží se ho maskovat zdánlivou neochvějností. Přílišná sebejistota v duchovním projevu by nám měla být varováním, že její nositel za ní ukrývá prázdnotu. Jan dále říká: „Já jsem to viděl, a dosvědčuji, že toto je Syn Boží.“ Ti, kteří jsou Janovi na blízku berou vážně jeho slova. Jan si stojí na svém, opakovaně vypovídá o to, co sám nazřel. Vytváří „prostor pro otázku“, jak nás učili na teologické fakultě, že právě to má být tím správným způsobem, jak druhé přesvědčovat o tom, čemu věříme. Nikoliv tak, že na druhé budeme apelovat v naléhavosti našich duchovních výpovědí, kterým stejně druzí nerozumí, ale tak, že oni sami se začnou ptát, na základě toho, jakou s námi učinili zkušenost, co na nás viděli, co od nás slyšeli a jak bylo jedno s druhým v souladu. Celý tento proces není uskutečnitelný bez osobního angažmá. Nelze ho instantně aplikovat, aniž bychom mi sami nepodnikli namáhavou cestu ven ze sebe samotných,

pryč od všech domnělých jistot, pouček i předpokladů o tom, co nás v životě zajistí. Zavolal mi uprostřed práce na tomto textu bratr Čáp, aby se omluvil, že tu dnes nebude s námi, protože mu opakovaně praskla céva v jeho nemocné noze a hrozilo, že vykrvácí. A tak ho už poněkolkáté v krátké době zase odvážela záchranka do nemocnice. „Vyřídte, bratře faráři, že všechny pozdravuju, a nemít Pána, který mě podpírá, bylo by to k uzoufání.“ Uvědomil jsem si na tom telefonátu hloubku a opravdovost jeho víry, která se nikdy neopírala o vemlouvavá slova. Přesto tiše a neokázale svědčí bratr Daniel svým životem o tom, kterému uvěřil a který jako jediný je schopný unést a pozdvihnout všechno to, co tak často bývá k neunesení. A tak jsem i já díky němu mohl prožít to, o čem píše apoštol Pavel křesťanům do Korintu, když říká: „Svědectví o Kristu bylo mezi vámi potvrzeno, takže nejste pozadu v žádném daru milosti a čekáte, až se zjeví náš Pán Ježíš Kristus. On vám bude oporou až do konce...“

Amen

*Kázání o II. neděli po Zjevení Páně
15. ledna 2017 v Husově sboru ve Vršovicích*

PROGRAM NA LEDEN

1. 1.	neděle	10 hod.	Novoroční bohoslužba	slouží D. Frýdl
5. 1.	čtvrtek	9 hod.	bohoslužba na začátek vikariátní konference duchovních	slouží D. Frýdl
7. 1.	sobota	15 hod.	bohoslužba k 103. výročí vzniku CČSH	chrám sv. Mikuláše, Staroměstské náměstí
8. 1.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže O. Nováček
13. 1.	pátek	10 hod.	bohoslužba pro seniory	Vršovický zámek, slouží D. Frýdl
15. 1.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
18. 1.	středa	10 hod.	schůze rady starších	sákrstie
22. 1.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
29. 1.	neděle	10 hod.	bohoslužba a následná oslava jubilantů	slouží D. Frýdl

KONTAKT

Moskevská 34/967
101 00 Praha 10-Vršovice
e-mail: info@husuvsbor.cz
www.husuvsbor.cz
e-mail faráře: david.frydl@gmail.com
271724317 (Farní kancelář)
731100059 mobil faráře

Vršovické divadlo MANA
Centrum MANA, zapsaný spolek
asistent produkce: Tobiáš Frýdl, tel.
778001097
www.vrsovickedivadlo.cz
e-mail: produkce@vrsovickedivadlo.cz

O ŽIVOTĚ VÍRY S ANSELMEM GRÜNEM

"Každý, kdo se snaží upřímně žít z víry v Krista, musí vyznat, že se mu v duchovním životě staví do cesty četné překážky. Nejsme schopni plně docenit hloubku Boží lásky k nám. V různých formách nás svazuje strach. Nevíme si dlouhodobě rady ve vztazích. Víme dobře o svých stinných stránkách, ale nedovedeme pracovat na jejich nápravě. Jsme v zajetí předsudků v důležitých otázkách víry. Máme na sebe příliš velké nároky, nebo si naopak nedovedeme v životě vytvořit pevný řád. A když si nějaký řád vytvoříme, nemáme často síly ho dodržovat".

Anselm Grun je benediktinský mnich, známý duchovní spisovatel, který ve svých knihách propojuje moderní poznatky psychologie s tradičními postupy duchovního vedení podle mnišské tradice, textů církevních otců a velkých osobností církve. Ve svém domovském klášteře v bavorském Munsterschwarzachu pořádá přednášky a duchovní cvičení pro různé potřebné (kněze, řeholníky, členy pomáhajících profesí, manažery.) O vztahu víry a psychologie v jednom rozhovoru řekl: "Můj vztah k Bohu může být živý jen tehdy, když mu dokážu nabídnout vše, co se ve mně skrývá. Někteří zbožní lidé nabízejí Bohu jen část sebe sama, ale nejsou schopni mu svěřit svá zranění, která jsou hluboko v duši. Jejich vztah k Bohu pak nemůže být úplný. Psychologie mi může pomoci smířit se s mými zraněními, ale nemůže mi dát smysl života. Ten mohu dostat jen skrze víru". Od poloviny 90. let navštěvoval Českou republiku, vedl duchovní cvičení a pořádal přednášky a besedy, kdy mu jejich účastníci nebo čtenáři jeho knih kladli otázky... Některé otázky a jeho odpovědi obsahuje malá knížka O životě z víry, vydaná Karmelitánským nakladatelstvím v roce 2007.

Charakteristické rysy Boží lásky - "Jak vnímat a přijímat Boží lásku?"

Mnozí si naříkají, že nevnímají Boží lásku. Lásku druhého člověka lze zakoušet mnohem snáze. Obejmu-li někoho, uvědomuji si jeho náklonnost. Ale Boží láska nás chce také obejmout. Pán nás objímá ve svém stvoření. Nastavím-li tvář větru, mohu vnímat, jak mne Boží láska něžně hladí. Když se vystavím slunečním paprskům, představuji si, jak do mě všemi póry proudí hřejivá Boží láska a jak mě přijímá se vším všudy. Další možností je uvědomovat si dech. V dýchání do mě proudí Boží láska. V každém svém nádechu a výdechu mohu vnímat jeho pohazení. Mohu si představit, jak jeho láska prostupuje všechny oblasti mého života. Láska se vyjadřuje slovy. Má-li mě někdo rád, zahrnuje mě milými slovy. Bůh ke mně takto promlouvá v Bibli. Tam je mnoho slov lásky, jen je třeba pustit je do srdce. Mohu si například přečíst Jeremiášova slova (Jer 31,3) a dovolit jim vstoupit hluboko do srdce: "Věčnou láskou jsem tě miloval, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství". V těchto slovech mohu vycítit Boží lásku... Vrcholem křesťanské zkušenosti lásky je slavení eucharistie. Ve svatém přijímání se nám dává sám Ježíš... Smíme jeho lásku jíst a pít, a tak se s ní sjednocovat...a v přijímání Ježíšovi dovolit, aby mě svou láskou prostoupil.

Nesmíme se vzdávat naděje.

ROK 1931

Od 1. ledna pronajaty všechny byty, provozovny i divadlo. Pronájem bytů upraven takto: v suterénu bratru Kozákovi, domovníku, byt o jednom pokoji a příslušenství za 4.200 Kč, v přízemí MUDr. Vilibald Vonášek, třípokojový byt za 11.500 Kč, v mezi-patře Theodor Pištěk, dva pokoje + 1 menší k jihu za 10.500 Kč, podobný byt na severu bratr farář za 8.000 Kč (s příspěvkem rady starších do odvolání), v prvním patře Václav Šebesta, dva pokoje za 9.500 Kč k severu a Bohdan Bagar za 10.000 Kč k jihu. Větší provozovna v suterénu firmě Löschner, sklad papíru pro tiskárnu za 7.000 Kč. Vršovická záložna pronajímá obchodní místnosti na Palackého třídě, které si svým nákladem adaptovala, na 10 let za roční nájem 35.000 Kč.

Divadlo pronajal pan ředitel Karel Želenský za 50.000 Kč. Divadlo bylo původně chystáno pro loutkové hry se stálým jevištěm, místo toho zřízena byla loutková scéna v síni nad farní kanceláří; sociální odbor v jehož prospěch se loutkové hry hrály, platil z této síně 5.000 Kč nájmu.

Schrány na balustrádě pro uložení uren byly pronajímány za poplatek 300 a 500 Kč na 10 let.

Dne 11. března v předvečer prvního výročí úmrtí mistra Aloise Jiráska, uctěna jeho památka i v našem divadle, jež bylo se svolením rodiny spisovatelovy nazváno divadlem Jiráskovým. Pietní slavnosti účastnili se členové Jiráskovy hodiny a četní hosté. Pěvecký sbor Smetana zapěl Foersterův sbor „Z osudu rukou“, načež z jeviště učinil slavnostní projev bratr inženýr Němota a odhalil bustu mistra Jiráska umístěnou nad vchodem do hlediště nad úložným kamenem. Busta je dílem akademického sochaře Josefa Paši; pod ní je zlacená ratolest bobková, dar dramatické družiny Vlast. Na úložním kameni pod bustou je nápis: „Mistr Alois Jirásek. Dílo toto budiž požehnáno! LP 1930. Úložný kámen.“ – Nápis zhotovili a vyzlatili nezištně bratří Lebeda a pik.

Po odhalení busty zapěl Smetana sbor „Sláva Tobě, velký Slávy synu!“ Po holdu vzdaném přítomnými památce mistrově a po proslovu ředitele divadla bratra Karla Želenského zahrány státní hymny, načež byla při vyprodaném hledišti sehraána Jiráskova Vojnarka za režie bratra Drahoše Želenského.

5. července konala se ve sboru Husova tryzna pokrokového občanstva za součinnosti místního osvětového sboru a církve metodistické a česko-bratrské. Po promluvách duchovních všech tří církví odebrali se účastníci na prostranství vedle sboru, kde učinil projev místní starosta pan Václav Ulman. Při tom jako již od započetí tryzny byl sbor slavnostně osvětlený reflektory, umístěnými v majákové lucerně věže, jednak na střeše sboru k osvětlení kalicha; rovněž plály ohně ve flambonech u kolumbária.

Bohužel divadlo, tak slibně začaté, nesplnilo nadějí v ně kladených a smlouva s ředitelem Želenským uzavřená, musela být pro nedodržení (hlavně finančních) závazků, zrušena. Vina klade se jednak režisérovi Drahoši Želenskému, jednak místnímu obecnstvu, jež

nedovedlo i při hodnotném repertoáru hlediště naplnit. Byla to římskokatolická většina vršovických občanů jež v té době rozvášněných bojů proti vzrůstající naší církvi (sčítání lidu v prosinci 1933 ukázalo netušený vzrůst počtu našich příslušníků) úmyslně divadlo bojkotovala. Klerikální Pražský večerník z 30. července toho roku škodolibě píše o neúspěchu a krachu divadla „československé církve“ (v uvozovkách) a raduje se z toho, že pan Želenský zanechal 50.000 Kč dluhů.

Od 1. srpna pronajato divadlo řediteli Josefu Burdovi, osvědčenému divadelníku s dobrou venkovskou pověstí (posledně v Lázních Poděbradech). Divadlo o zahájeno hrou Abigail Horákové „Libušský jemnostpán.“ Ředitel Burda pronajal si pro sebe i byt, zřízený z horní provozovny (nad skladištěm papíru), provozovna vedle bytu Burdova pronajata po adaptaci družstvu sociálně demokratické strany „Rovnost“ jako místnost obchodní. 27. září pořádal sociálně-kulturní odbor posvícenskou veselici v zahradní restauraci „Na Borovance.“

30. září uveřejňuje rada starších v Českém zápase vážný stesk na nezájem vršovických občanů o divadlo a vyzývá příslušníci církve ve Velké Praze k návštěvě divadla. Začátkem října opakuje tuto výzvu ředitel Burda veřejnými plakáty.

Čilý a neúnavný loutkářský kroužek zřídil v přednáškové síni nákladem 16.000 Kč pěknou loutkovou scénu a zahájil nové období v památný den 28. října.

Tohoto roku konala se dvě shromáždění náboženské obce: prvé mimořádné, dne 14. května za přítomnosti 123 příslušníků schválilo záruční prohlášení náboženské obce ve Vršovcích ústřední a diecézní radě pro převzetí záruky těmito úřady, za další výpůjčku (II. hypotéku) 1.800 000 Kč, potřebnou k úhradě stavebních nákladů.

Druhé shromáždění v tomto roce se konalo dne 15. listopadu za přítomnosti 186 příslušníků. Za předsednictví bratra Emila Kubíka schválena účetní uzávěrka za rok 1930 a rozpočet na rok 1931. V doplňovací volbě do rady starších zvoleni na šest let: Karel Plaček, Bohdan Růžička, Miloslav Wunsch, Josef Koukal. Revizory účtů Konstantin Weinzettl, Miroslav Rošický, Karel Brodský. Delegáty na církevní sněm a diecézní shromáždění: Emil Kubík, inženýr Antonín Němota a Bohdan Růžička. Schváleno zvýšení církevní daně na 12 Kč.

V ustavující schůzi rady starších dne 28. listopadu zvolení tito činovníci: pokladníkem Bohdan Růžička, revident důchodkové kontroly, tajemníkem Jindřich Jelínek, ředitel měšťanské školy ve výslužbě, účetním Ing. Otto Zelenka, majitel technické kanceláře. Ostatní činovníci zůstali ve svých funkcích.

Na výzvu bratra předsedy, aby členové přispěli na pořízení jesliček do sboru, sebráno při shromáždění obce od přítomných 750 Kč. Zhotovení figur zadáno akademickému sochaři a řezbáři bratru Josefu Kotyzovi, jenž však dodal do Vánoc místo úplných jeslí pouze modely několika figur.

O Vánocích uspořádal sociálně-kulturní odbor vánoční bazar, který měl pěkný finanční úspěch. U vánočního stromu ve sboru pořádána pak 27. prosince odpoledne jesličková slavnost za spoluúčinkování školní mládeže.

Až do postavení varhan doprovázel zpěvy a liturgii na harmonium bratr Weinzettl a bratr Kaláb ml.

Duchovní správa uvádí že v tomto roce byl počet zapsaných příslušníků 7.900, počet školních dětí 1.375 (40 oddělení), křtů bylo 91, oddavek 95 a pohřbů 43. Návštěva bohoslužeb bývala zvláště při druhých bohoslužbách velmi četná, o ranních slabší.

Boží hrob zřízen po pravé straně oltáře. Sociálně-kulturní odbor zakoupil tři koberce za 2.500 Kč.

Počet sňatků je větší proti roku loňskému, což přičítat lze jedině té okolnosti, že se konají ve sboru. Bohužel však poplatky za úkon oddavek jsou menší, protože snoubenci musí platit ustanovené radou starších poplatky za sbor. (Citováno podle bratra faráře Šťastného). Jednota mládeže koná své schůzky buď v místnosti loutkového divadla, což není však rádo viděno, (protože nemohou přispět na nájem z místnosti), nebo ve farní kanceláři (také by nemělo být), někdy i v sakristii (místnosti za oltářem), kteréžto místo je nejméně vhodné i svou polohou i prostorem. Při stavbě sboru nebylo na vlastní místnost pamatováno a tento nedostatek způsobil na dlouhá léta trvalou krizi Jednoty mládeže.

Od 1. listopadu vedl farář Šťastný též duchovní správu v náboženské obci Staré Strašnice, jako administrátor ustanovený diecézní radou, po rezignaci tamního faráře bratra doktora Ed. Neumanna. Úřadoval tam 2x týdně večer, v bohoslužbách střídali se všichni tři duchovní a bratr Lubomír Petržilka, jáhen, tamní katecheta.

Počátkem prosince zavedena z usnesení ústřední rady takzvaná Mírová neděle, v duchu Světové aliance pro přátelství mezi národy prostřednictvím církví. Tu neděli je promluva o míru, odzbrojení a podobně a koná se sbírka pro nezaměstnané a hladovící.

Během roku 1931 a ještě v následujícím roku byla postupně doplňována vnitřní úprava a umělecká výzdoba sboru. Protože průběhem času staly se ve vnitřní úpravě mnohé změny a v budoucnu vyžádá si doba ještě další, shrneme zde pro paměť v souvislosti popis celého sboru podle stavu v roce 1932.

PŘEDMLUVA, ANEB KLAUN TO ZKOUŠÍ PODRUHÉ - DOKONČENÍ

Měl bych děkovat Bohu
že kromě rozumu dal nám také cit,
neboť je někdy spolehlivějším vůdcem.

Víte, kdo to napsal? Básník a přesvědčený marxista Egon Bondy.

Tak pokud jste dočetli až sem, zdolali jste dejme tomu prolog k další knížce o klaunovi, kterému v hlavě bobtnají myšlenky po vzoru pohádky Hrnečku, vař, a potřebuje se s nimi svěřit.

I/ ZAMYŠLENÍ NAD SEBOU

Nevím už od kdy, ale možná, že odjakživa, jsem osobou teplomilnou. Bližní, kteří mě navštěvují, po pěti minutách svlékají saka a otevírají okno, abych se dovtípl že je jim vedro. A kdekdo mně radí, že prý si mám denně dopřát studenou sprchu. Že pak budu otužilej. Ujišťuju každého, že když se tímto způsobem začnu otužovat dostanu okamžitě zápal plic, a to je v mém věku smrtelná záležitost. Zase na druhou stranu je pravda, že můj odchod ze světa by mi zpříjemňovalo vědomí, že umírám otužilej. Jenomže o to nestojím. Baví mě žít.

Ačkoliv jsem si vždycky uvědomoval, že život je záležitost dočasná, v útlém mládí jsem žil s pocitem, že ano, je to záležitost dočasná, ale já budu výjimka. A jak jsem spěl k pokročilejšímu věku, tak se mi ten pocit dokonce posiloval. Byl jsem zdravý jedinec, veselý myslitel, měl jsem šťastnou povahu, která mi nedovolila propadnout v těžších životních chvílích malomyslnosti, práce se mi dařila, a když někdy ne, věřil jsem, že to přejde, a většinou to skutečně přešlo. Zkrátka měl jsem pocit že jsme se životem kamarádi.

Léta plynula a já se dožívám požehnaného věku, občas se mě zmocní nějaká ta choroba, z níž se ale vymaním, občas se otočím nazpátek a bilancuju, probírám se svou vlastní minulostí, jako by to byla kniha, listuju, listuju, listuju a zjišťuju, co jsem měl udělat jinak. A dochází mi, že ten poměrně bezstarostný život obsahuje i trhliny, proluky, které jsem tenkrát nebral až tak moc vážně. Dneska už bezpečně vím, že nutně potřebuju žít ještě jednou od začátku a vzít si poučení z hříchů minulých. Bohužel víra v reinkarnaci je mi odepřena a tak mám pocit, že žádná repetice se konat nebude. Ale o to víc mě láká ta krajina básníků a myslitelů, ve které lze objevovat světy spirituální, krajina odepřená těm, kteří stojí pevně na zemi a věří, že jiná možnost neexistuje. Možná, že mají pravdu, ale řekl bych, že spíš ne. A tak jsem rád, že je mi dopřáno to zvláštní dobrodružství pátrat, a bloudit tajemstvím, které je jim odepřeno, a to na jejich vlastní žádost.

*Jiří Suchý
pokračování příště*

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovicích pracuje v současnosti v tomto složení:

Helena Zezulková (1954) - předsedkyně

Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj

Helena Valterová (1939)

David Frýdl (1974) – farář

Miloš Měřinský(1967)

Karel Červený (1957)

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 14. 12. 2022

Jednání RS bylo zahájeno promluvou a společnými modlitbami členů RS a písní 186.

Aktuální stav hotovosti ke dni 14. 12. 2022:

Banka: KB 3 867,93 Kč, MMB 2 136 142,73 Kč. Pokladna: 1 256 Kč

RS děkuje NO Praha-Vinohrady za poskytnutí překlenovací půjčky ve výši 800.000 Kč, která došla na běžný účet a bude použita na úhradu závěrečné faktury firmy Neobuilder (1 981 614,4 Kč). Splatnost půjčky je k 30. 6. 2023.

K dnešnímu dny proběhla další schůzka ohledně vypořádání stavebních prací s firmou Neobuilder. Stavební dozor dává souhlas s uhrazením závěrečné faktury ve výši 1 981 614,4 Kč.

Bratr farář informoval RS, že nadále probíhají jednání o vícepracích nad rámec smlouvy.

Národní památkový ústav zahájil jednání o prohlášení praporu NO Praha-Hostivař za kulturní památku. RS prohlašuje, že prapor je v majetku NO Praha Vršovice.

Odbor památkové péče MHMP vydal závazné stanovisko ve věci repase a výroby replik původních pasířských prvků z původního mobiliáře Husova sboru (mosazné mříže na vstupu, oltářní svícen, obnova svítidel). RS zažádá o dotaci na obnovu těchto prvků.

RS se ve věci probíhajícího konfliktu na Ukrajině vymezuje proti projevům nenávisti, xenofobie, dezinformacím a dalším projevům rozdělováním společnosti a vyjadřuje jednoznačnou podporu občanům Ukrajiny. Vyzývá věřící, aby jednali v duchu evangelia a jeho poselství o tom, kdo je nás bližní.

24. 12. 2022 Půlnoční bohoslužba s Rybovou Českou mší vánoční (pražští pěvci) od 23 hodin.

25. 12. 2022 Bohoslužba o 10 hodin.

31. 12. 2022 Pobožnost Díkuvzdání za uplynulý rok od 17 hodin (slouží Eduarda Heczková).

1. 1. 2022 Novoroční bohoslužba od 10 hodin.

Ze závěrů rady starších vybral David Frýdl.

Úplné znění zápisu je k dispozici v kanceláři farního úřadu